Súd:	Krajský súd Prešov
Spisová značka:	10Co/52/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8224200138
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Marek Kohút
ECLI:	ECLI:SK:KSPO:2025:8224200138.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. X/X, XXX XX E., 2/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. X/X, XXX XX E., proti žalovaným: 1/ D. C., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/X, XXX XX E., 2/ G. B., nar. X.XX.XXXX, bytom B. X, XXX XX E., obaja právne zastúpení: JUDr. Mgr. Drahoslav Magdziak, advokát, so sídlom Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, IČO: 42342546, o zaplatenie 2.996,- eur s prísl., o odvolaní oboch žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 6C/3/2024-63 zo dňa 18.9.2024, takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti okrem výroku III., ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Obaja žalobcovia majú proti žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„I. Žalovaní v 1. rade a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 2.730 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.730 eur od 15.2.2023 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 126 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 126 eur od 15.2.2023 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobcovi v 2. rade náhradu trov konania voči žalovanému v 1. a 2. rade n e p r i z n á v a .

V. Medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným v 1. rade žiadna z týchto strán n e m á na náhradu trov konania právo.

VI. Žalovanému v 2. rade voči žalobcovi v 1. rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a .“

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobcovia sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov dňa 15.1.2024 domáhali, aby súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovaným v 1. a 2.

rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 266,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 266,- eur od 15.2.2023 do zaplatenia a tiež povinnosť žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 2.730,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.730,- eur od 15.2.2023 do zaplatenia.

3. Návrh skutkovo odôvodnili tým, že žalovaní v 1. a 2. rade boli Okresným súdom Bardejov v konaní 2T/7/2022 uznaní vinnými zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona. Rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/7/2022 zo dňa 6.6.2022 je právoplatný a vykonateľný. Vo vyššie uvedenej veci žalobcov ako poškodených Okresný súd Bardejov rozsudkom zo dňa 6.6.2022 odkázal podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokmi na náhradu škody na civilný proces. Vyššie uvedený rozsudok potvrdil v konaní pod sp. zn. 2To/32/2022 aj Krajský súd Prešov zo dňa 14.2.2023. Vo veci žalobcom v 1. a 2. rade ako poškodeným vznikla škoda, kde sa s nárokom na jej náhradu obrátili na žalovaných v 1. a 2. rade aj v mimosúdnom konaní, nakoľko následkom spoločného protiprávneho konania žalovaných v 1. a 2. rade (fyzického napadnutia) vznikla škoda žalobcovi v 1. rade (A. B.) vo výške 266,- eur a žalobcovi v 2. rade (F. B.) vo výške 2.730,- eur, spolu v celkovej výške 2.996,- eur. Žalobcovia vyzvali žalovaného k plneniu písomnou výzvou, kde ho súčasne upozornili na to, že v prípade nečinnosti si budú škodu uplatňovať v civilnom konaní a že si budú nárokovať aj príslušné úroky z omeškania. Žalovaní na výzvu nereagovali a do dnešného dňa škodu neuhradili.

4. Okresný súd Bardejov platobným rozkazom č.k. 6C/3/2024-25 zo dňa 1.2.2024 vyhovel žalobe v celom rozsahu.

5. Proti platobnému rozkazu podali žalovaní v zákonnej lehote odpor zo dňa 22.2.2024 (žalovaný v 1. rade) a odpor zo dňa 15.3.2024 (žalovaný v 2. rade). V odpore zhodne namietali, že nárok žalobcov je nedôvodný, lebo si nárok riadne a včas neuplatnili a zároveň namietali premlčanie nároku žalobcov poukazujúc na to, že žalobca v 2. rade mohol nadobudnúť vedomosť o uplatnenom nároku najneskôr dňom vypracovania znaleckého posudku v júni 2020 a žaloba bola podaná na súd dňa 15.1.2024. Žiadali preto žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania.

6. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, 3, § 444 všetko Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2, 4, § 7 ods. 1, 2, 5 a § 9 ods. 1 všetko zákona č. 437/2004 o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 1 opatrenia ministerstva zdravotníctva z 22. mája 2020, § 517 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka.

7. Podľa súdu prvej inštancie Občianskoprávne záväzky vznikajú (okrem iného) aj zo spôsobenej škody (§ 489 Občianskeho zákonníka). Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovoprávny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá (škodca), a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. V § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vyjadrená zásada, že každý, t. j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Na to, aby mohol súd zaviazať žalovaného na náhradu škody, bolo potrebné preukázať, že žalovaný škodu spôsobil a že za ňu zodpovedá. T. j., že v jeho prípade boli splnené predpoklady vzniku jeho zodpovednosti za škodu. Týmito predpokladmi sú: protiprávny úkon, vznik ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou ujmou a zavinenie škodcu.

8. Naplnenie uvedených predpokladov vyplýva predovšetkým z právoplatného rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/7/2022 zo dňa 6.6.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/32/2022 zo dňa 14.2.2023 (právoplatné dňa 14.2.2023), kde je opísané konanie žalovaných, ktorým škodu spôsobili a aké následky svojím konaním vyvolali. Podľa skutkovej vety uvedeného rozsudku, žalovaní fyzicky ublížili žalovaným, a to tak, že dňa 23.5.2020 v čase okolo 00.45 hod. na mieste verejnosti prístupnom na C. D. H. E., v úseku od vchodu do podniku F. C. I. až po vchod do obytného domu s popisným číslom X po predchádzajúcich nezhodách fyzicky napadli A. B., nar. XX.X.XXXX a F. B., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja trvalé bytom E., C. D. X/X, a to tak, že ich po vzájomnom strkaní následne viackrát udierali päsťami do oblasti tváre a do iných častí tela, pričom A. B. sa podarilo od nich oddeliť a otvoriť vchodové dvere do domu, kde v tom čase obžalovaný D. C. a odsúdený ml. G. B. začali fyzicky napádať F. B., ktorého stiahli na zem a päsťami rúk ho udierali do oblasti hlavy a

celého tela, čím takto svojím konaním A. B. spôsobili zranenie, a to pomliaždenie a odreniny nosa, bez bližšie uvedenej doby liečenia a F. B. spôsobili vtlačenú zlomeninu ľavého líce-čeľustného komplexu a pomliaždenie tváre s dobou liečenia 5-6 týždňov, ktorá neprekročila 40 dní.

9. Ublíženie na zdraví, z ktorého boli žalovaní právoplatne uznaní vinnými, t. j. spáchanie trestného činu podľa § 156 ods.1 Trestného zákona je protiprávnym konaním. Súd mal teda z vykonaného dokazovania preukázané, že škodu na zdraví, ktorá vznikla žalobcovi v 2. rade, ako aj majetkovú ujmu žalobcovi v 1. rade (zlomené okuliare) spôsobili svojím protiprávnym konaním žalovaní. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalovaní sú zodpovední za škodu spôsobenú žalobcom.

10. Okresný súd Bardejov v rozsudku sp. zn. 2T/7/2022 zo dňa 6.6.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/32/2022 zo dňa 14.2.2023 odkázal žalobcov, ktorí v trestnom konaní vystupovali ako poškodení, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

11. Žalobca v 1. rade si uplatnil náhradu škody vo výške 226,- eur titulom majetkovej ujmy, ktorá mala pozostávať v poškodení okuliarov.

12. Žalobca v 2. rade si uplatnil náhradu škody vo výške 2.730,- eur, ktorá pozostávala z náhrady za vytrpenú bolesť podľa § 444 Občianskeho zákonníka. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa pri škode spôsobenej na zdraví môže poškodený domáhať od škodcu aj jednorazovej náhrady za bolesť. Výška tejto škody sa v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. určuje bodovým ohodnotením na základe lekárskeho posudku.

13. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bardejov plynie, že podľa znaleckého posudku znalca J. K. H., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, plastická chirurgia č. XXX/XXXX zo dňa 17.6.2020 utrpel žalobca v 2. rade stredne ťažké poranenie - zlomeninu líce - čeľustného komplexu a ľahké poranenie - pomliaždenie tváre. Bolestné ohodnotil na 125 bodov. V zmysle § 1 opatrenia ministerstva zdravotníctva z 22. mája 2020 č. L., výška náhrady za bolesť na rok 2020 za jeden bod je 21,84 eur. Pri vynásobení sumy za jeden bod počtom bodov, ktoré boli stanovené v lekárskom posudku (21,84 eur x 125 bodov) je výška náhrady za bolesť 2.730,- eur. V tejto výške teda súd priznal žalobcovi v 2. rade nárok na náhradu za bolesť.

14. Žalobca v 1. rade si uplatnil nárok na úhradu nákladov 226,- eur, za poškodené okuliare. Tento nárok však preukázal len vo výške 126,- eur, a to predložením dokladu o zakúpení dioptrických skiel. Ostatnú časť nároku nepreukázal, preto mu súd priznal nárok na náhradu škody vo výške 126,- eur a vo zvyšku jeho nárok zamietol.

15. Žalovaní namietali neuplatnenie si nároku riadne a včas, pričom z celého vykonaného dokazovania je zrejmé, že si nárok uplatnili riadne, čo je zdokumentované v zápisniciach z vyšetrovacieho spisu zo dňa 21.7.2020, ako aj následne pred probačným a mediačným úradníkom, ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 8.11.2021. Obaja si svoje nároky riadne uplatnili, pričom bolo zrejmé aj akým titulom, keď od počiatku žalobca v 1. rade si uplatňoval nárok titulom majetkovej ujmy (poškodené okuliare) a žalobca v 2. rade titulom ujmy na zdraví. Rovnako tak od počiatku bola zrejmá aj požadovaná výška vychádzajúca zo znaleckého posudku (žalobca v 2. rade) a poškodené okuliare (226,- eur) - rám a sklá.

16. Podľa § 106 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia sa najneskoršie právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

17. Zásadne je potrebné vychádzať z toho, že jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví sú samostatnými nárokmi, u ktorých bežia samostatné premlčacie doby. Počiatok ich behu je stanovený okamžikom, kedy sa poškodený dozvie o škode a zodpovednej osobe. Jedná sa o tzv. subjektívnu premlčaciu dobu, pričom tzv. objektívna premlčacia doba podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v prípade nároku na náhradu škody na zdraví neuplatňuje. Počiatok subjektívnej premlčacej doby u práva na náhradu škody sa viaže na okamžik, kedy poškodený preukázateľne nadobudol vedomosť o tom, že mu vznikla škoda a kto za ňu zodpovedá, a nezávisí teda na tom, či a kedy si poškodený

zabezpečí dostatok dôkazov alebo kedy sa vytvorí pre neho priaznivejšia procesná situácia na to, aby skutkové okolnosti, o ktorých má vedomosť, mohol v súdnom konaní preukázať. V prípade nároku na odškodnenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia sa žalobca dozvedel o škode v čase, kedy sa mu zdravotný stav ustálil a bolo možné objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti a od momentu, kedy nadobudol vedomosť aj o osobe zodpovednej za vznik škody, začala bežať subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu za bolesť.

18. Súd prvej inštancie sa so vznesenou námietkou premlčania vysporiadal nasledovne. Vo všeobecnosti platí, že ak si poškodený v trestnom konaní riadne a včas uplatní svoj nárok na náhradu škody, premlčacia doba počas trestného konania spočíva. Je teda na poškodenom, aby v súlade s ustanovením § 46 ods. 3 Trestného poriadku navrhol do skončenia vyšetrovania (alebo skráteného vyšetrovania) uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu v odsudzujúcom rozsudku súdu. Z návrhu súčasne musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Ako už bolo uvedené z pripojených trestných spisov Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/4/2021 a 2T/7/2022 je zrejmé, že žalobcovia (poškodení) pri výsluchu pred príslušným orgánom činným v trestnom konaní dňa 21.7.2020 uviedli, že si uplatňujú nárok na náhradu škody žalobca v 1. rade titulom náhrady za poškodené okuliare a žalobca v 2. rade titulom ujmy na zdraví. Žalobca v 2. rade sa o výške škody dozvedel pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 21.7.2020 zo znaleckého posudku znalca. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcovia si svoj nárok na náhradu škody riadne a včas voči žalovanému v 1. rade uplatnili. Premlčacia lehota v priebehu trestného konania od uplatnenia nároku dňa 21.7.2020 do právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2T/7/2022 zo dňa 14.2.2023 (právoplatné dňa 14.2.2023) žalobcom voči žalovanému v 1. rade neplynula. Žaloba bola podaná dňa 15.1.2024, teda nepochybne včas, v dvojročnej subjektívnej lehote. U žalobcu v 1. rade plynula lehota od skutku dňa 23.5.2020, kedy sa dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá (rozbité okuliare), pričom prerušená bola (spočívala) odo dňa 21.7.2020 (uplatnením nároku na náhradu škody v trestnom konaní) do 14.2.2023 (právoplatnosť uznesenia Krajského súdu v Prešove) a u žalobcu v 2. rade od vedomosti o znaleckom posudku znalca zo dňa 21.7.2020 (kedy sa dozvedel o škode a jej výške) a prerušená bola od 21.7.2020 do právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2T/7/2022 zo dňa 14.2.2023 (právoplatné dňa 14.2.2023) a následne pokračovala do podania žaloby dňa 15.1.2024. U oboch je teda zrejmé, že žaloba bola podaná v dvojročnej subjektívnej lehote na podanie žaloby.

19. Rozdielna situácia je však u žalovaného v 2. rade (G. B.) vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade (A. B.), a to nasledovne: k prerušeniu plynutia lehôt došlo len v období od 21.7.2020 do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/4/2021 zo dňa 24.1.2022 (právoplatný dňa 24.1.2022), prvých 59 dní uplynulo od 23.5.2020 (vedomosť o škode a kto ju spôsobil a výške - hodnota poškodených okuliarov) do 21.7.2020 (uplatnený nárok), následne spočívala lehota do 24.1.2022 (právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/4/2021 zo dňa 24.1.2022 a ďalej plynula od 25.1.2022 do 15.1.2024) a k uplynutiu premlčacej lehoty dňa 17.11.2023, pričom žaloba bola podaná až dňa 15.1.2024. Pokiaľ ide o nárok žalobcu v 2. rade vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, tu nedošlo k premlčaniu nároku, keďže žalobca v 2. rade sa dozvedel o výške škody zo znaleckého posudku dňa 21.7.2020 pri výsluchu v prípravnom konaní a nárok si preto hneď v ten deň uplatnil a následne spočívala lehota do 24.1.2022 (právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/4/2021 zo dňa 24.1.2022 a ďalej plynula od 25.1.2022 do 15.1.2024), pričom žaloba bola podaná dňa 15.1.2024, teda ešte v rámci dvojročnej premlčacej lehoty.

20. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie námietke premlčania nárokov žalobcov vo vzťahu k žalovanému v 2. rade vyhovel len v časti nároku žalobcu v 1. rade voči žalovanému v 2. rade a žalobu v tejto časti zamietol.

21. Ešte na margo procesnej výtky právneho zástupcu žalovaných, pokiaľ ide o oboznamovanie vyšetrovacieho spisu v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/4/2021, tu treba uviesť, že v oboch spisových materiáloch ide o totožný vyšetrovací spis, kedy súd konanie vedené pod sp. zn. 2T/7/2022 vylúčil zo spoločného konania na samostatné ohľadom obžalovaného D. C., lebo tento obžalovaný sa hlavného pojednávania nezúčastňoval. V oboch spisových materiáloch sa teda jedná o totožné dôkazy prípravného konania, s ktorými boli oboznámené všetky strany tohto sporu. Uvedené platí preto, aj pre skutkové tvrdenia žalobcov, ktoré boli konzistentné a pokiaľ súd oboznamoval trestný spis (časť vyšetrovacieho spisu), jednalo sa o totožný vyšetrovací spis ako v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/7/2022, ako aj vo veci sp. zn. 2T/4/2021. Naviac treba odkázať aj na ustanovenia § 185 ods. 2

CSP („Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.“) a tiež ustanovenia § 186 ods. 1, 2 CSP („Skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie, ktoré boli zverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie, sa nedokazujú. Súd prvej inštancie vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.“), ako aj skutočnosť, že sa jedná o jednu a tú istú vec, ktorá bola len z dôvodu na strane žalovaného v 1. rade vylúčená pod novú spisovú značku, ale obsahovo ide o ten istý nárok, preto nebolo pochybností o tom, na základe čoho sa žalobcovia nároku domáhajú.

22. Pokiaľ ide o námietku žalovaných, že krajský súd v uznesení sp. zn. 2To/32/2022 zo dňa 14.2.2023 v odôvodnení uviedol, že návrh poškodeného týkajúci sa rozhodnutia o náhrade škody bližšie špecifikovaný nebol, tu je potrebné uviesť, že záväznou pre súd je výroková časť rozhodnutia, ktorá v podstate potvrdila rozsudok Okresného súdu Bardejov v časti týkajúcej sa odkázania žalobcov - poškodených s nárokom na civilný proces. Krajský súd v Prešove v odôvodnení uznesenia uviedol, že sa opiera o obsah zápisnice z hlavného pojednávania Okresného súdu Bardejov zo dňa 6.6.2022, ktorého sa však osobne poškodený A. B. osobne nezúčastnil. Treba uviesť, že uvedená zápisnica obsahuje zjavnú nesprávnosť, resp. aj chybu v písaní, keďže v nej je len zreprodukované, že neprítomný A. B. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 226,- eur ako nemajetkovú ujmu, pričom z obsahu celého spisového materiálu je zrejmé, že A. B. si od počiatku (od výsluchu a poučenia poverených príslušníkom PZ v E. podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku odo dňa 21.7.2020 (čl. 95 vyšetrovacieho spisu)) uplatňuje nárok na náhradu škody titulom majetkovej ujmy na poškodených okuliaroch. Naviac F. B. nárok na náhradu škody (ujme na zdraví) si taktiež uplatňoval v priebehu celého konania. Koniec koncov, ak by si nároky neuplatnili súd (rovnako Krajský súd v Prešove) by rozhodnutie (výrokovú časť) o odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces ani nerealizovali.

23. Žalobcovia si uplatnili aj nárok na úrok z omeškania, a to vo výške 5,05 % z nárokovaných súm. Žalobcovia vyzvali žalovaných na úhradu uvedených súm 2.730,- eur (žaloba v 2. rade), 266,- eur (žalobca v 1. rade) písomnou výzvou zo dňa 25.8.2023. Doručenie uvedenej výzvy žalovaní nerozporovali. Čo sa týka nároku na úrok z omeškania, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaní sa so svojím plnením, mohli dostať do omeškania už uplatnením nároku pred príslušným orgánom, pričom žalovaní neuhradili žalobcom požadovanú náhradu škody, ani po jej uplatnení pred probačným a mediačným úradníkom. Žalobcovia žiadali priznať nárok na náhradu škody až po dni právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Prešove 14.2.2023, t. j. od 15.2.2023, súd prvej inštancie rešpektujúc zásadu iudex ne eat ultra petita partium a teda súc viazaný žalobným návrhom žalobcu v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z. žalovaným uložil aj povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne aj úrok z omeškania v žalobcami požadovanej výške 5,05 % ročne a to od 15.2.2023 do zaplatenia, samozrejme len z priznaných súm.

24. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, súd prvej inštancie postupoval podľa ustanovenia § 255 ods. 1, §256 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že plne úspešnému žalobcovi v 2. rade by patril nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, avšak si nárok voči žalovaným neuplatnil a výslovne uviedol na pojednávaní, že si tento neuplatňuje, preto mu súd nepriznal náhradu trov konania, čo je v súlade s princípom hospodárnosti civilného sporového konania v zmysle článku 8 CSP. Žalobca v 1. rade mal obdobný úspech/neúspech so žalovaným v 1. rade (priznaných 126,- eur, nepriznaných 140,- eur), preto súd vyslovil, že medzi týmito stranami náhradu trov konania nepriznáva a rovnako tak nepriznal náhradu trov konania medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným v 2. rade, kde síce medzi žalovanými išlo o pasívnu solidaritu (žalovaní solidárni dlžníci), avšak nie sú nerozlučnými spoločníkmi v konaní (viď uznesenie NS SR z 26.10.2016 sp. zn. 6Cdo/544/2015, uznesenie z 29.1.2018 sp. zn. 5Cdo/1/2018 a tiež 3Cdo/6/2017, 3Cdo/158/2017, 4Cdo/98/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 6Cdo/21/2017, 6Cdo/129/2017, 8Cdo/33/2017), a aj uznesenie z 26.10.2016 sp. zn. 6Cdo/544/2015), došlo k nepriznaniu nároku len pre námietku premlčania, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v tom, že v danom prípade mal žalobca v 1. rade právo na náhradu škody spôsobenej trestným činom, mu nebola priznaná len pre vznesenú námietku premlčania. Podľa názoru súdu prvej inštancie, ak by mal byť žalobca v 1. rade „škodný“ priznaním náhrady trov konania odsúdenému po tom,

čo mu bola násilným trestným činom spôsobená škoda, by bolo v rozpore s elementárnymi zásadami spravodlivosti, preto postupujúc podľa § 257 CSP žalovanému v 2. rade proti žalobcovi v 1. rade náhradu trov konania nepriznal.

25. Proti výroku vo veci samej (okrem výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, výrok III.), ako aj proti závislým výrokom o náhrade trov konania podali obaja žalovaní včas odvolanie.

26. V podanom odvolaní žalovaní namietali, že so žalobcovia ako poškodení uplatnili pri výsluchu pred príslušným orgánom činným v trestnom konaní dňa 21.7.2020 nárok na náhradu škody, keď podľa žalovaných tento prejav žalobcov nespĺňal náležitosti právneho úkonu s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, najmä vo vzťahu k určitosti a zrozumiteľnosti. Svoje právo neuplatnili ani v čase záverečného preštudovania spisu v rámci prípravného konania a vo vzťahu k žalovaným neuviedli žiadne návrhy. Uvedená vada sa podľa žalovaných prejavila aj v priebehu hlavného pojednávania konanom dňa 6.6.2022. Žalovaní mali preto za to, že žalobcovia si svoj nárok na náhradu škody neuplatnili riadne a včas.

27. V otázke premlčania nároku žalobcu v 1. rade a žalobcu v 2. rade vo vzťahu k žalovaným, je potrebné uviesť, že škoda na okuliaroch žalobcu v 1. rade vznikla spáchaním skutku dňa 23.5.2020, dňa 29.6.2020 bolo vznesené obvinenie, k uplatneniu nároku na náhradu škody došlo dňa 21.7.2020, právoplatnosť rozhodnutia vo veci sp. zn. 2T/4/2021 nastala dňa 24.1.2022, žaloba bola podaná 15.1.2024. Obdobne to platí aj o nároku žalobcu v 2. rade týkajúci sa náhrady škody na zdraví. Premlčacia lehota teda podľa žalovaných začala plynúť dňa 24.5.2020, nakoľko v tom čase obaja žalovaní mali vedomosť o tom, kto mu spôsobil škodu, ako aj o výške škody, resp. podľa určenia bolestného v znaleckom posudku. Z uvedeného je podľa žalovaných zrejmé, že premlčacia doba plynula v časti nároku na náhradu škody na okuliaroch a škody na zdraví od 24.5.2020 do 20.7.2020, t. j. 57 dní, spočívala od 21.7.2020 do 24.1.2022, a teda znova začala plynúť dňom 25.1.2022 do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, t. j. 720 dní, čo spolu predstavuje 787 dní, čo je viac ako dva roky. Nárok žalobcov je teda premlčaný.

28. Odvolaním napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné najmä s poukazom na bod 46 odôvodnenia, v zmysle ktorého rovnako vyplýva, že nárok žalobcov je minimálne k žalovanému v 2. rade premlčaný, pričom žalovaní majú za to, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby, ako je uvedené vyššie.

29. V rámci svojho odvolacieho návrhu obaja žalovaní navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

30. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedli, že súd prvej inštancie po právnej stránke správne vec posúdil, a to, že nárok žalobcov vychádza z riadne uplatnenej náhrady škody v trestnom konaní, kde boli obaja žalovaní uznaní za vinných zo spáchania úmyselného trestného činu. Prvostupňový súd rozhodol správne a vo veci zistil skutkový stav dostatočne na spravodlivé rozhodnutie, s ktorým sa obaja žalobcovia stotožnili.

31. Nesúhlasili s názorom žalovaných uvedeným v odvolaní, nakoľko ich nárok na náhradu škody nebol v čase podania žaloby premlčaný, keď s poukazom na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka mali za to, že musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, teda poškodený sa musí nielen dozvedieť o škode, ale aj o tom, kto za túto škodu zodpovedá. Žalobcovia sa o zodpovednosti žalovaných za spôsobenú škodu dozvedeli až v deň, kedy nadobudol právoplatnosť odsudzujúci rozsudok Okresného súdu v Bardejove sp. zn. 2T/7/2021, v ktorom si počas celého trestného konania, tak písomne ako aj ústne do zápisnice na konaných pojednávaniach a pred mediačnou pracovníčkou na súde, v celom rozsahu uplatňovali nárok na náhradu škody a aj škody na bolestnom. Vo vyššie uvedenej veci žalobcov Okresný súd Bardejov rozsudkom zo dňa 6.6.2022 odkázal podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokmi na náhradu škody na civilný proces. Vyššie uvedený rozsudok potvrdil v konaní pod sp. zn. 2To/32/2022 aj Krajský súd v Prešove.

32. S poukazom na vyššie uvedené preto žalobcovia žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

33. K uvedenému vyjadreniu žalobcov žalovaní svoje vyjadrenie nepodali.

34. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CPS) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté a v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti podľa § 363 CSP viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379 a § 380 CSP) a skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozhodnutia a dospel k záveru, že odvolania žalovaných nie sú dôvodné.

35. Predmetom odvolacieho prieskumu nebol výrok rozsudku ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol keď súd prvej inštancie vyhovel námietke premlčania nárokov len v časti nároku žalobcu v 1. rade voči žalovanému v 2. rade a žalobu v tejto časti zamietol.

36. V predmetom tohto konania bol nárok žalobcu v 1. rade proti žalovaným na zaplatenie 266,- eur s príslušným úrokom z omeškania titulom poškodených okuliarov a nárok žalobcu v 2. rade proti obom žalovaným na zaplatenie 2.730,- eur s príslušným úrokom z omeškania ako náhrady za vytrpenú bolesť podľa § 44 Občianskeho zákonníka, ktorej výška bola stanovená v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. bodovým ohodnotením na základe lekárskeho posudku.

37. Gro odvolacích námietok žalovaných pozostávalo z argumentáciou premlčania nároku žalobcov v plnom rozsahu a z toho vyplývajúcu nepreskúmateľnosť a nedostatočne zistený skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k premlčaniu práva na náhradu škody.

38. Je potrebné uviesť, že žalobcovia si svoj nárok v tomto konaní uplatňovali podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Táto všeobecná zodpovednosť vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. Je zodpovednosťou za zavinenie protiprávny úkon. Zodpovednosť žalovaných žalobcovia odvodzovali zo skutočnosti, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/7/2022 zo dňa 6.6.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/32/2022 zo dňa 14.2.2023 (právoplatné dňa 14.2.2023) bol D. C. (žalovaný v 1. rade) uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že s už odsúdeným ml. G. B. dňa 23.5.2020 v čase okolo 00.45 hod. na mieste verejnosti prístupnom na C. D. H. E., v úseku od vchodu do podniku F. C. I. až po vchod do obytného domu s popisným číslom X po predchádzajúcich nezhodách fyzický napadli A. B., nar. XX.X.XXXX a F. B., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja trvalé bytom E., C. D. X/X, a to tak, že ich po vzájomnom strkaní následne viackrát udierali päsťami do oblasti tváre a do iných častí tela, pričom A. B. sa podarilo od nich oddeliť a otvoriť vchodové dvere do domu, kde v tom čase obžalovaný D. C. a odsúdený ml. G. B. začali fyzický napadať F. B., ktorého stiahli na zem a päsťami rúk ho udierali do oblasti hlavy a celého tela, čím takto svojím konaním A. B. spôsobili zranenie a to pomliaždenie a odreniny nosa, bez bližšie uvedenej doby liečenia a F. B. spôsobili vtlačenú zlomeninu ľavého líce-čeľustného komplexu a pomliaždenie tváre s dobou liečenia 5-6 týždňov, ktorá neprekročila 40 dní. Za to im súd uložil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ mesiacov, ktorý podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 12 /dvanásť/ mesiacov. Zároveň obžalovanému uložil podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Ďalej podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil sa rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4T/50/2020 zo dňa 31.5.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 9To/15/2021 zo dňa 11.8.2021, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušení, stratili podklad. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených A. B., nar. XX.X.XXXX, F. B., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja bytom E., C. D. X/X a poškodeného spoločnosť Union zdravotná poisťovňa, a.s., Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 831 s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

39. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 2To/32/2022 zo dňa 14.2.2023 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovaného D. C. a podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol odvolanie poškodeného F. B..

40. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/4/2021 zo dňa 24.1.2022 súd uznal ml. G. B. (žalovaný v 2. rade) vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že spoločne s obžalovaným D. C., nar. XX.X.XXXX v E., trvale bytom E., F. X dňa 23.5.2020 v čase okolo 00.45 hod. na mieste verejnosti prístupnom na C. D. H. E., v úseku od vchodu do podniku F. C. I. až po vchod do obytného domu s popisným číslom X po predchádzajúcich nezhodách fyzický napadli A. B., nar. XX.X.XXXX a F. B., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja trvalé bytom E., C. D. X/X a to tak, že ich po vzájomnom strkaní následne viackrát udierali pästami do oblasti tváre a do iných častí tela, pričom A. B. sa podarilo od nich oddeliť a otvoriť vchodové dvere do domu, kde v tom čase obžalovaný D. C. a ml. G. B. začali fyzický napadať F. B., ktorého stiahli na zem a pästami rúk ho udierali do oblasti hlavy a celého tela, čím takto svojím konaním A. B. spôsobili zranenie, a to pomliaždenie a odreniny nosa, bez bližšie uvedenej doby liečenia a F. B. spôsobili vtlačenú zlomeninu ľavého líce-čeľustného komplexu a pomliaždenie tváre s dobou liečenia do 6.7.2020. Za to mu súd uložil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 /štyroch/ mesiacov, ktorý podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienečne odložil a určil podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona súd skúšobnú dobu v trvaní 1 /jedného/ roka. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených F. B., nar. XX.XX.XXXX, A. B., nar. XX.X.XXXX a poisťovňu Union zdravotná poisťovňa, a.s., Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 831 s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

41. Odvolací súd v danej veci, s poukazom na závery právoplatného rozhodnutia v trestnej veci, konštatuje viazanosť odsudzujúcimi rozsudkami vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam ktoré boli podmienkou odsúdenia žalovaných a ktoré boli zistené súdom prvej inštancie, vrátane zistenia škody na majetku a zdraví žalobcov v dôsledku protiprávneho konania odsúdených (nález I. ÚS 269/2011). V danej veci si žalobcovia uplatňujú náhradu škodu na základe okolností totožných s okolnosťami, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie v trestnom konaní, teda rešpektujúc právny názor Ústavného súdu vysloveným v náleze I. ÚS 269/2011, odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo záveru, že rozsah viazanosti všeobecného súdu rozhodnutím vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, t. j. zo spáchania trestného činu a o tom, kto ho spáchal, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu, kto ho spáchal (R 77/2011). V občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanou trestným zákonom (2Cz/16/92 z 29.4.1992, R 35/1993). Vzhľadom na uvedené odvolací súd uzavrel, že viazanosť právoplatnými rozsudkami vydanými v trestnom konaní, v ktorom boli žalobcovia s nárokom na náhradu škody odkázaní na konanie vo veciach občianskoprávnych, zakladá právny nárok žalobcov na náhradu škody uplatnenej v tomto konaní priamo proti obom žalovaným.

42. Odvolací súd vychádzajúc z výrokov rozsudkov o vine žalovaných ako celku s prihliadnutím na ich právny a skutkový stav viazaný totožnými znakmi skutkovej podstaty trestného činu a nároku na náhradu škody uplatnenej v tomto konaní, súhlasí s právnym záverom súdu prvej inštancie, že nárok žalobcov nie je premlčaný.

43. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Súd je povinný na zistenú námietku premlčania vždy prihliadnuť. Podľa § 106 ods. 1, 2 cit. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

44. Pri právach na náhradu škody ustanovuje Občiansky zákonník premlčaciu dobu v § 106, a to kratšiu subjektívnu (ods. 1), a dlhšiu objektívnu (ods. 2). Ich začiatok je upravený odlišne. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Ak napríklad odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode, a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a škodca v súdnom konaní vznesie námietku premlčania, právo sa premlčiavalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna desaťročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

45. Podľa ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode, a o tom, kto za ňu zodpovedá. Občiansky zákonník v tomto ustanovení viaže premlčanie práva uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na podmienku vedomosti poškodeného a) o škode (nie iba o protiprávnom úkone, či o škodnej udalosti), ako určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme, určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčísliť peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde; okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodovej udalosti, či s protiprávnym konaním, b) o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, t. j. o zodpovednostnom subjekte.

46. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby môže byť rozdielny vo vzťahu k vedomosti poškodeného o škodcovi a k jeho vedomosti o škode. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o tomto prvku (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o ňom). Poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá, v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a jeho zodpovednosti (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/82/2009).

47. Občiansky zákonník v § 112 upravuje prípad, keď dochádza k zastaveniu plynutia premlčacej doby, ktorému hovoríme spočívanie premlčacej doby. Jeden z príkladov, keď dochádza k zastaveniu plynutia premlčacej doby je, keď veriteľ uplatní v premlčacej dobe právo na súde, alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje (§ 112 veta prvá Občianskeho zákonníka). Právo je uplatnené na súde, keď je podaná žaloba, a ďalej vtedy, keď oprávnený subjekt v priebehu prebiehajúceho súdneho, alebo iného konania, uplatní svoje subjektívne právo (napríklad právo na náhradu škody). Podľa ustálenej judikatúry a teórie, ak dôjde k uplatneniu iba časti pohľadávky, nastáva spočívanie premlčania iba pri tejto časti. Prípadom konania, v rámci ktorého dochádza k zastaveniu plynutia premlčacej doby, je i tzv. adhézne konanie (§ 46 Trestného poriadku), teda konanie o nároku na náhradu škody v rámci trestného konania. Návrh podľa platnej právnej úpravy treba podať najneskoršie na hlavnom pojednávaní pred začatím dokazovania. Ak v trestnom konaní nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť poškodenému uplatnenú náhradu škody, má poškodený možnosť uplatniť si nárok na náhradu škody v občianskom súdnom konaní v premlčacej dobe, ktorej plynutie pokračovalo po skončení trestného konania (R 31/1974).

48. Riadne a včasné uplatnenie znamená, že nie sú žiadne pochybnosti o uplatnenom nároku, pričom zákon výslovne požaduje, aby boli z návrhu zrejmé dôvody a výška uplatneného nároku; stačí, ak poškodený ako dôvod uvedie, že skutkom uvedenom v uznesení o vznesení obvinenia mu bola spôsobená škoda, a z toho dôvodu si uplatňuje nárok na náhradu škody; pokiaľ ide o výšku nároku, treba uviesť aspoň konkrétnu minimálnu výšku spôsobenej škody, prípadne odkázať na dokument (písomnosť), kde je výška určená (napríklad na znalecký posudok, ktorý je súčasťou spisu); nestačí však také vyjadrenie, ktoré odkazuje na budúce vyčíslenie škody; uplatnenú minimálnu výšku škody môže ďalej upresňovať až do doby, než sa súd na hlavnom pojednávaní (verejnom zasadnutí o odvolaní) odoberie na záverečnú poradu, keďže na určenie výšky uplatneného nároku môže mať vplyv dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní, resp. verejnom zasadnutí o odvolaní; návrh musí byť uplatnený voči konkrétnemu obvinenému. Za nesprávne uplatnený nárok na náhradu škody treba považovať nárok uplatnený poškodeným napríklad v znení „budem žiadať náhradu škody v plnej výške“, „pripojujem sa s nárokom na náhradu škody“, „vznikla mi škoda vo výške....“ alebo „požadujem

náhradu škody vo výške zistenej orgánmi činnými v trestnom konaní, resp. vo výške škody spôsobenej obvineným“ (ASPI komentár § 46 zákona č. 301/2005 Z. z.).

49. Ak by aj odvolací súd nebral v úvahu, že v danej veci sa o škode a o subjekte zodpovednom za vzniknutú škodu žalobcovia dozvedeli až doručením rozsudkov súdu prvej inštancie, ktorými boli so svojimi nárokmi odkázaní na občianskoprávne konanie, ale osvojil si argumentáciu súdu prvej inštancie, že o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, sa žalobcovia dozvedeli už v štádiu prípravného konania, tak títo obaja najneskoršie pri svojom výsluchu dňa 21.7.2020 do zápisnice pred policajným orgánom uviedli, že si uplatňujú nárok na náhradu škody. Žalobca v 1. rade ako náhradu za poškodené okuliare a žalobca v 2. rade titulom ujmy na zdraví. Teda od toho dňa premlčacia lehota spočívala až do právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu v tejto trestnej veci (dňa 14.2.2023) u žalobcu v 1. rade. Preto je nepochybné, že žalobca v 1. rade si svoj nárok občianskoprávny uplatnil včas. Rovnako tak žalobca v 2. rade sa o výške škody mohol najneskôr dozvedieť až po jej bodovom ohodnotení znaleckým posudkom zo dňa 21.7.2020, kedy si túto škodu uplatnil pri vyššie uvedenom výsluchu pred policajným orgánom a táto premlčacia doba spočívala až do rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 2T/7/2022 zo dňa 14.2.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.2.2023. Nakoľko žalobcovia podali spoločnú občianskoprávnu žalobu dňa 15.1.2024, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že ich nárok nie je premlčaný a žaloba bola podaná v dvojročnej subjektívnej lehote.

50. Pokiaľ ide o oboznamovanie vyšetrovacieho spisu v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/4/2021, tu treba uviesť, že v oboch spisových materiáloch ide o totožný vyšetrovací spis, kedy súd konanie vedené pod sp. zn. 2T/7/2022 vylúčil zo spoločného konania na samostatné ohľadom obžalovaného D. C.. V oboch spisových materiáloch sa teda jedná o totožné dôkazy prípravného konania, s ktorými boli oboznámené všetky strany tohto sporu. Uvedené platí preto, aj pre skutkové tvrdenia žalobcov, ktoré boli konzistentné a pokiaľ súd oboznamoval trestný spis (časť vyšetrovacieho spisu), jednalo sa o totožný vyšetrovací spis ako v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/7/2022, ako aj vo veci sp. zn. 2T/4/2021. Preto ide o jednu a tú istú vec, ktorá bola len z dôvodu na strane žalovaného v 1. rade vylúčená pod novú spisovú značku, ale obsahovo ide o ten istý nárok, preto nebolo pochybností o tom, na základe čoho sa žalobcovia nároku domáhajú.

51. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

52. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o tomto nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 1 CSP).

53. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.
Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).
Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).
Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).